

Die Fernsehkanzel

Program TV z 26.04.2015 (Nr 1046)

„Kto się chlubi, w Panu niech się chlubi”

Pastor Wolfgang Wegert ©

Kazanie: „Patrzcie na to, co oczywiste. Jeśli ktoś jest przekonany, że jest Chrystusowy, niech też i to rozważy sam w sobie, że, tak jak on jest Chrystusowy, tak i my. Bo choćbym się nawet nieco więcej chlubił władzą naszą, jaką nam Pan dał, aby was budować, a nie niszczyć, nie będę zawstydzony”.

(2. Koryntian 10,7-8)

Zbuntowana grupa w Kościele Koryntian, oskarżała Pawła, że postępuje w sposób cielesny. Jego odpowiedzią, którą podkreślił, było, że po prostu nie walczy bronią cielesną - metodami tego świata - ale jego broń jest duchowa, burząca twierdze zbudowane w myślach i rozumowaniu, burzy wszelką wyniosłość, która podnosi się przeciwko poznaniu Boga. On wierzył w nadprzyrodzoną moc Ewangelii, w moc Słowa Żywego, wieczne nasiona, zasiane w ludziach narodzonych na nowo i na zawsze przemienionych.

Ostrzeżenie przed fałszywymi nauczycielami

Ale Apostoł nie zakończył jeszcze ostrzegać przed fałszywymi nauczycielami. Dzisiaj byłby może oskarżony, że nie jest wystarczająco tolerancyjny, zbyt wiele rozdziela i nie zaznacza wspólnie. Zgodnie z określonymi w dzisiejszym czasie kryteriami nie ma już fałszywych nauczycieli. Każdy prowadzi wszystko na swój sposób do prawdy, mówi się. Ale Biblia jest inna. Nie tylko Stary Testament jest pełen ostrzeżeń przed zwodzicielami, ale sam Jezus nas ostrzega: „*Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczych skórach!*” (Mateusz 7, 15).

Jezus w Ew. Mateusza wymienił więcej znaków ostatniego czasu i ostrzega przed tym: „*I wystąpi wielu fałszywych proroków, i wielu zwiodą...Pojawią się bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy, i będą czynić znaki tak wielkie, że zwiedliby, gdyby to było możliwe, i wybranych*” (werset 11+24). To ostrzeżenie Paweł przyjął bardzo poważnie, i my również powinniśmy dzisiaj poważnie to ostrzeżenie przyjmować. Oznaką fałszywych proroków, podkreślił Paweł, jest więc inna Ewangelia, zmieniona, zmodyfikowana albo zafalszowana (2 Koryntian 11, 4).

Ale On pokazuje w naszym tekście inny rodzaj ich fałszywej natury: Wmawiali Pawłowi, że w ogóle nie należy do Chrystusa (werset 7). Odwrócili po prostu włączni i twierdzili, że Paweł był fałszywym nauczycielem.

Ponieważ w jawnie publicznej dyskusji wyznałem nieomylność Pisma Świętego, że Pismo Święte jest nieomylnie, pewien profesor zawołał do mnie: „*Jest Pan fundamentalistą!*”. Wię nie ten, kto zaprzecza Biblii, jest heretykiem, ale ten, kto się jej mocno trzyma, uważają. Właśnie takimi aroganckimi słowami, zwodziciele w Koryncie chcieli Pawła zdyskredytować. On w ogóle nie należy do Chrystusa!

Następnie stwierdzili, że Paweł próbuje zastraszyć Koryntian w swoich listach, jednocześnie ośmieszali jego osobiste stawiennictwo w kościele (werset 9-10). Chociaż Paweł założył ten kościół i zbudował, a oni przyszli tam-dużo później, bez posłania-grali absolutnych liderów i uczynili siebie miarą wszystkich rzeczy.

Na to w wersecie 12 Paweł mógł tylko powiedzieć: „*Nie ośmielamy się bowiem zaliczać siebie do niektórych lub porównywać z niektórymi spośród tych, którzy siebie samych zalecają, nie mają bowiem rozumu, jeśli do siebie swoją własną miarę przekładają i siebie z samymi sobą porównują*”.

Nowi nauczyciele w Koryncie, zalecający siebie samych wzrosli do tego stopnia, że przedstawiali siebie jako nietykalnych.

I dokładnie tutaj Paweł się odróżnia i pisze: „*Nie ośmielamy zachowywać się jak ci ludzie!*” Oni chwalą się w kościele tak, jak gdyby założyli kościół i zbudowali, jakby był wynikiem ich sukcesu. Chociaż był duchowym Ojcem tego Kościoła i mógłby sobie przypisać chwałę, Paweł nie chciał w własnej chwale rywalizować z nimi.

Wszystko jest z łaski

I na zakończenie pisze: „*Kto się tedy chlubi, w Panu niechaj się chlubi!*” (werset 17).

Są Konferencje Pastorów, gdzie występują tylko osoby osiągające sukcesy. Kto powołał w ciągu dwóch lat kościół albo kto ma mega kościół, albo kto zewangelizował tysiące, tych dopuszcza się do słowa i mają ujawnić swoją receptę, która ten sukces przyniosła. A potem są potężne oklaski. Przy tym za każdym razem czuć w powietrzu ludzkie uwielbienie.

Do takiego chwalenia się przed ludzmi, Paweł nie chciał się przyłączyć. Chociaż on - w przeciwieństwie do nowych nauczycieli - miał decydujące zasługi dla kościoła, nie chciał własnej sławy. Całą chwałę chciał oddać samemu Panu Jezusowi. Już Dawid modlił się: „*Jedni chlubią się wozami, drudzy końmi, lecz my chlubimy się imieniem Pana, Boga naszego*”. To jest Duch Ewangelii, Duch Jezusa, którego jesteśmy następcami. Wiemy wszystko, co robimy, wszystko pochodzi z łaski Bożej a nie z naszych możliwości. Dlatego Paweł mówi: „*Jednak dzięki łasce Boga jestem tym, kim jestem, ...lecz daleko więcej niż oni wszyscy pracowałem, wszakże nie ja, lecz łaska Boża, która jest ze mną*” (1 Koryntian 15, 10).

Jak szybko jesteśmy przy tym, aby się chwalić, jak daleko zaszliśmy w naszym życiu! Może dobre pieniądze zarabiasz i myślisz czasami: Dlaczego w ogóle są bezwzględni odbiorcy? Ty prowadzisz dobre małżeństwo i nie rozumiesz, dlaczego inne małżeństwo jest rozbite. Twoim dzieciom dobrze się układa. Dlaczego właściwie cudzym dzieciom tak się nie powodzi? Twoje dzieci są wierzące. Co inni chrześcijańscy rodzice faktycznie zrobili źle? Zanim się zorientujesz, nie mówisz tak, jak modlił się faryzeusz, ale jakoś jego modlitwa tkwi w nas: „*Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie, rabusie, oszuści, cudzołężnicy albo też jak ten oto celnik!*” (Łukasz 18, 11).

Pycha jest grzechem pierwotnym wszechświata. Dlatego często mówiłem, że nie powinniśmy twierdzić: „*Jestem dumny z moich pucharów...*” Powiedzmy inaczej: „*Jestem wdzięczny*” albo „*Jestem szczęśliwy z tego*”. Ale nie: „*Jestem dumny*” - również jeśli to wyrażenie nie określa aroganckiego sensu.

Biblia mówi: „*Bóg pysznym się przeciwstawia a pokornym łaskę daje*” (1 Piotra 5, 5).

I już w Starym Testamencie czytamy: „*Każdy pyszałek jest ohydą dla Pana z pewnością nie ujdzie on pomsty*” (Przypowieści Mądrości 16, 5).

Dlaczego duma jest obrzydliwością dla Pana? Ponieważ przyciąga do tego, co nie przysługuje Mu.

Dumne serce przyciąga chwałę dla siebie, która należy do Boga, od którego wszystko otrzymaliśmy.

Jeśli tak robimy, to, jakbyśmy pewne rzeczy zawdzięczali sobie, kłamiemy wtedy i okradamy Boga z chwały.

„*Ja, Pan, a takie jest moje imię, nie oddam mojej czci nikomu, ani mojej chwały bałwanom*” (Izajasz 42,8).

Dlatego reformatorzy mieli rację, gdy głosili: „*Soli Deo! Jedyne Bogu należy się chwała!*”

Obcy nauczyciele w Koryncie przypisywali chwałę kościoła dla siebie samych. Paweł przedstawia, że patrząc po ludzku, Jemu, jako założycielowi kościoła mogła zostać przyznana. Jednak pomimo jego rzeczywistych zasług nie chciał żadnej chwały, ale zawołał: „*Kto się tedy chlubi, w Panu niechaj się chlubi!*” (2 Koryntian 10,17). Pan był założycielem i właścicielem Kościoła. To, że Jemu jedynie należy się chwała, powinno być absolutnie niepodważalne. Ponieważ to co mówił Jezus: „*Tak i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, mówicie: Sługami nieużytecznymi jesteście, bo co winniśmy byli uczynić, uczyniliśmy!*” (Łukasz 17, 10).

Również zbawienie jest całkowicie z łaski

To samo dotyczy również naszego zbawienia. Jest to niestety często rozumiane, jakby człowiek miał pierwszy podjąć decyzję, a dopiero potem oddziałuje łaska-kooperacja między człowiekiem a Bogiem. Jeśli człowiek wypełni swoją część, wtedy Bóg spełni swoją część. Oznaczałoby to nie tylko zbawienie przez uczynki, ale również, że Bóg swoją chwałę musiałby dzielić z człowiekiem.

Aby przez taki pomysł nie sfalszować Ewangelii, dał nam Pan potężną naukę o wyborze łaski i powiedział: „*Nie wy mnie wybraliście, ale ja was wybrałem*” (Ew. Jana 15,16). Nie my byliśmy powodem Bożego działania, nie my wybraliśmy łaskę, ale ona nas uwolniła, żebyśmy chcieli i wierzyli. „*Albowiem Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie*” (Filipian 2, 13). Dlatego należy się tylko Jemu samemu chwała, czyli 100%!

U Apostoła Pawła czytamy: „*Ale to, co u świata głupiego, wybrał Bóg,... i to, co u świata słabego, wybrał Bóg, i to, co jest niskiego rodu u świata i co wzgardzone, w ogóle to, co jest niczym,... Aby żaden człowiek nie chęłpił się przed obliczem Bożym*” (1 Koryntian 1, 27-29).

Kiedy będziemy jednego dnia w chwale, to nikt nie będzie mógł powiedzieć: „*Jestem tutaj, bo zdecydowałem się na Boga bo miałem taką dobrą wolę*”, ale powiemy: „*Jestem tutaj jedynie przez samą łaskę!*”

„*Nic nie mam, czego nie otrzymałbym w wolności: Dzięki łasce Bożej jestem tym, kim jestem! Z dala od dumy chwalenia się, jednak to jest znane: Jestem tym, który znalazł łaskę*”

(Okrzyki radości, Zielonoświątkowe nr 633) Amen!

Gemeinde und Missionswerk ARCHE e.V.
Doerriesw eg 7 • D-22525 Hamburg (Stellingen)
Tel.: +49 (0)40/54 70 50 • Fax: +49 (0)40/54 70 52 99
info@arche-gemeinde.de • www.arche-gemeinde.de

Bankverbindungen
Ev. Darlehensgenossenschaft eG Kiel • Konto-Nr. 113522 • BLZ 210 602 37
Schweiz: Postgiroamt Basel • Konto-Nr. 40-10270-9
Österreich: P.S.K. Österreichische Postsparkasse • Konto-Nr. 7726.796